

SOS Racisme
Nørre Allé 7,
2200 Kbh. N.
sos@sosracisme.dk
www.sosracisme.dk

SOS Racisme

Høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om udlejning af almene boliger m.v., j.nr. BO0103-00021.

22. november 2018

Til Transport-, bygnings- og boligministeriet!

info@tbst.dk
cc. kala@tbst.dk

SOS Racismes høringsvar om ændringer i udlejningsbekendtgørelsen

Generelt:

SOS Racisme foreslår at man piller ordet "ghetto" og "hårde ghettoer" ud af alle lovforslag og alle kommentarer til lovforslag, og at man på Christiansborg undlader at bruge nedladende omtale af de udsatte boligområder så som "huller" og "sorte huller" på Danmarkskortet. Desuden at man anvender ordet "parallelsamfund" i dets rette betydning: "en specifik minoritetsgruppe, der lever isoleret fra det omgivende samfund med egne systemer og regler". Et eksempel herpå er Amish-folket i USA.

Ordet ghetto har oprindeligt helt andre betydninger, end definitionerne i Almenboligloven. I SOS Racismes Minileksikon 2018 lyder de to første afsnit om Ghetto således:

"**Ghetto:** Oprindeligt betegnelsen for en isoleret bydel, hvor jøder var tvunget til at bo. Begrebet kommer fra hebraisk Ghet, som betyder adskillelse og fra italiensk Geto, som betyder støberi, fordi det jødiske kvarter i Venedig var placeret ved et støberi. Under 2. verdenskrig oprettede nazisterne ghettoer i Østeuropa, hvor jøder blev tvunget til at bo.

I andre lande bruges ghetto om en meget fattig, isoleret bydel med beboere fra samme etniske eller sociale gruppe."

Der er altså ingen overensstemmelse mellem ordets oprindelige rødder, eller med den måde ordet bruges på i andre lande, og den måde, som regeringen og andre anvender det på i dag; bl. a. fordi der er tale om boliger i den almennyttige sektor, som ikke er forbeholdt en bestemt nationalitet, men som huser mange forskellige nationaliteter, hvoraf danskere typisk er den største nationalitet. I princippet er de etniske minoriteter, der bor der, ikke tvunget til at bo der. Men den hyppigste grund til at de bor, hvor de bor, er, at det har været den mulighed, de har haft, hvis de ikke havde råd til en ejerbolig eller andelsbolig, og ofte var den blevet anvist af kommunen. De havde måske ikke mulighed for at få bolig i den private udlejningssektor fordi de ikke havde råd, fordi de ikke kendte en udlejer, eller fordi de ikke var medlem af den pensionskasse, der udlejede lejlighederne.

De ord skaber skel, negative forventninger og stigmatisering. På den måde bliver ordene også en hindring for, at boligområderne bliver attraktive for folk, som har andre valgmuligheder, og som ikke er så afhængige af lave boligudgifter. Hvem har lyst til at flytte hen et sted, hvor der bliver talt dårligt om én, bare fordi man bor der?

Hvordan ville det føles som folketingspolitiker, hvis en magtfuld person i Danmark omtalte Christiansborg som "et sort hul" i Danmarkskortet, og hastede en række særligt begrænsende og straffende love og regler og aftaler vendt imod politikerne dér igennem. Og truede politikerne med udtynding, nedrivning, frasalg og udelukkelse fra Christiansborg. Alt dette uden der i øvrigt var belæg for, at det kunne medvirke til, at andelen af love, der krænkede menneskerettighederne ville falde, og at solidariteten med også de svage i befolkningen ville vokse? Og hvis man lod politikerne selv stå for en pæn del af de økonomiske udgifter forbundet med udtynding, nedrivning, frasalg og udelukkelse?

Det er jo slet ikke situationen i dag, hvor Folketinget har lovgivningsmagten, fraset EU-lovgivningen. Vi mener dog, at Folketinget i sin magtudøvelse bør stå vagt om de af statsministeren angivne danske værdier, herunder **ligeret**. Heraf følger også, at Folketinget skal lade være med at diskriminere både gennem direkte og indirekte diskrimination, som defineret i de love, det selv har vedtaget/hhv. indkorporeret i dansk lovgivning:

Lov om etnisk ligebehandling:

§ 1. *Loven har til formål at forhindre forskelsbehandling og at fremme ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.*

§ 2. **Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed, for så vidt angår social beskyttelse, herunder social sikring og sundhedspleje, sociale goder, uddannelse samt adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, herunder bolig, der er tilgængelige for offentligheden.**

§ 2 punkt 1. *Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed, for så vidt angår social beskyttelse, herunder social sikring og sundhedspleje, sociale goder, uddannelse samt adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, herunder bolig, der er tilgængelige for offentligheden.*

§ 3. *Ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommendes eller en tredjemands race eller etniske oprindelse.*

Stk. 2. *Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af race eller etnisk oprindelse behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.*

Stk. 3. *Der foreligger indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer af en bestemt race eller etnisk oprindelse ringere end andre personer, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et sagligt formål og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige.*

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention:

Artikel 14: Nydelsen af de i denne Konvention anerkendte rettigheder og friheder skal sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

SOS Racisme synes, at den udpenslede og detaljerede særlovgivning om de udsatte boligområder er gået langt udover, hvad der er hensigtsmæssigt i forhold til at tiltrække formodet socialt stærkere borgere med uddannelse, arbejde og overskud til at involvere sig socialt i boligområdet. Vi frygter at lovgivningen kan betyde en øget fraflytning fra områderne af de arbejdsmæssigt bedst integrerede beboere med etnisk minoritetsbaggrund, som har haft overskud til at involvere sig socialt i boligområdet, og som har råd til at flytte.

Alene truslerne om nedrivning af boliger, hvis området er eller kommer på listen over "hårde ghettoer" i mere end 4 år, gør det mindre tiltrækkende at slå sig ned i boligområdet. Ligeledes vil loven om vuggestuetvang til 1-årige i udsatte boligområder kunne medvirke til, at nogle af de stærke etniske minoritetsforældre vil forlade området for selv at kunne bestemme, om deres barn skal i vuggestue eller ej.

Der er med lovændringerne fremkommet en masse regler, som i høj grad sætter ventelisterne ud af kraft. Selv om de almenyttige boliger også er bygget til de socialt dårligt stillede, vil den nye

lovgivning lukke en stor del af dem ude fra mange konkrete boligområder, ligesom nogle handicapgrupper vil blive diskrimineret i forhold til at få en bolig, fx psykisk syge unge på uddannelseshjælp, og i nogle områder førtidspensionister.

En del af den negative diskrimination af etniske mindretal og mennesker med handicaps er kontraproduktiv i forhold til at opnå en mere og socialt stærkere blandet befolkning i områderne. Vi har svært ved at se, at bandekriminaliteten vil blive svækket pga. "ghetto" planen, og at dobbelt op af straf vil kunne forebygge kriminalitet i området. Tværtimod risikerer hele "ghetto" pakken at øge modsætninger og konflikter i boligområderne – og måske generere et modborgerskab og manglende tillid til politikere. Når det gælder de foreslåede nedrivninger, kan vi kun henvise til, hvor meget konflikt mellem slumstormere og kommunen, saneringer i København forårsagede i 70'erne og 80'erne. Vi håber derfor at denne mulighed vil udgå af lovforslagene.

Vedr. de enkelte punkter:

SOS Racisme har ikke bemærkninger til punkt 1, 2, 4, 5, 6, 7 og 9.

Vedr. punkt 3:

Det bør fremgå, at i alle de tilfælde, hvor en person, der er på venteliste til en bolig i området bliver afvist eller oversprunget ved reglerne om flexibel udlejning, skal vedkommende have anvist en erstatningsbolig inden for 6 måneder i kommunen. Det smame bør ske, når de pågældende grupper på nægtes at måtte leje en bolig i en såkaldt "ghetto" eller et udsat boligområde p.g.a. at de modtager kontanthjælp eller lignende ydelser, ledighed, etc.. En tidligere undersøgelse fra Institut for Menneskerettigheder viste, at det reelt var få tilfælde, hvor dette var sket. Boligen skal være mindst lige så stor i værelser, som den, de oprindeligt søgte, og kommunen må kompensere ansøgeren ved en eventuel prisforskel. Hvis kommunen ikke inden for den fastsatte frist kan skaffe en tilsvarende bolig, skal ansøgeren anvises den næste ledige lejlighed af tilsvarende størrelse i den ansøgte bebyggelse.

Vedr. punkt 8:

Vi synes ikke der er nogen grund til at ændre ordlyden, så at et husstandsmedlems eventuelle tidligere udsmidning af en bolig skal kunne komme i vejen for, at boligansøgeren kan få en bolig. Paragraffen er alt for omfattende og er gjort mere elastisk. Den vil kunne bruges eller misbruges i for mange tilfælde.

Vedr. punkt 10:

Teksten er ikke klar i § 51 c i Almenboligloven, som der henvises til. Er det både boligansøgeren og dennes ægtefælle/samlever, der skal være på integrationsydelse, kontanthjælp, etc., for at boligorganisationen kan afvise dem? Eller skal boligorganisationen afvise, hvis blot den ene i parret får en sådan ydelse? Det vil fx være helt urimeligt, hvis forældre til et psykisk sygt hjemmeboende voksent barn bliver afvist, fordi det hjemmeboende voksne barn får uddannelseshjælp.

Med venlig hilsen,

Anne Nielsen,

Næstformand, SOS Racisme